

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLI/400/2010 Rady Gminy Wyry z dnia 20 stycznia 2010 r. w sprawie Regulaminu korzystania z placu zabaw w Wyrach w częściach określonych w:

- § 3 pkt 1 uchwały, jako niezgodny z art. 124 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2007 r. Nr 109, poz. 756 z późn. zm.) oraz art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym,
- § 3 pkt 4 uchwały, jako niezgodny z art. 82 § 1 pkt 7b ustawy Kodeks wykroczeń oraz art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym,
- § 3 pkt 5 uchwały, jako niezgodny z art. 14 ust. 6 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473 z późn. zm.) oraz art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym,
- § 3 pkt 6 uchwały, jako niezgodny z art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 10, poz. 55 z późn. zm.) oraz art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym,
- § 3 pkt 7 uchwały, jako niezgodny z art. 145 ustawy Kodeks wykroczeń oraz art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym,
- § 4 ust. 2 uchwały, jako niezgodny z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą Rada Gminy Wyry, działając na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, przyjęła Regulamin korzystania z placu zabaw w Wyrach.

Bez wątplenia place zabaw, dla których Rada Gminy Wyry określiła regulamin korzystania, są obiektami użyteczności publicznej. Dlatego też uznać należy, że Rada Gminy

Wyry, jako organ gminy, upoważniony na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym do stanowienia aktów prawa miejscowego, władna była określić w drodze regulaminu zasady i tryb korzystania z tych obiektów.

Powszechnie obowiązujący charakter zawartych w uchwale norm nie pozwala na to, by stanowiły one powtórzenie przepisów powszechnie obowiązujących zawartych w innych aktach normatywnych, a w szczególności w aktach rangi ustawowej. Stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego akty prawa miejscowego winny bowiem regulować kwestie wynikające z delegacji ustawowej w taki sposób, by przyjęte w oparciu o nią normy uzupełniały, wydane przez inne podmioty, przepisy powszechnie obowiązujące. Ustawodawca formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nieobjętych dotąd żadną normą o charakterze powszechnie obowiązującym w celu ukształtowania stanu prawnego uwzględniającego m.in. specyfikę, możliwość i potrzeby środowiska, do którego właściwy akt jest skierowany. Zatem z istoty aktu prawa miejscowego wynika niedopuszczalność takiego działania organu realizującego delegację ustawową, która polega na powtarzaniu bądź modyfikacji wiążących go norm o charakterze powszechnie obowiązującym.

Tymczasem Rada Gminy w kwestionowanej uchwale zamieściła szereg zakazów wynikających z przepisów powszechnie obowiązującego prawa, a w tym zwłaszcza z przepisów, które ustanawiają owe zakazy pod groźbą kary.

W § 3 pkt 1 uchwały zabroniono niszczenia urządzeń zabawowych. Taki zakaz można wywieźć z art. 124 § 1 ustawy Kodeks wykroczeń.

Za niezgodne z przepisem art. 82 § 1 pkt 7b Kodeksu wykroczeń należy uznać postanowienie zawarte w § 3 pkt 4 uchwały, w którym Rada zakazuje rozpalania ognisk.

Za niezgodne z prawem należy uznać również wprowadzenie w § 3 pkt 5 uchwały zakazu spożywania napojów alkoholowych. Sprawy związane ze sprzedażą, podawaniem oraz spożywaniem napojów alkoholowych uregulowane zostały w ustawie o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Ustawa ta w art. 14 ust. 6, upoważnia radę gminy do ustanowienia czasowego lub stałego zakazu sprzedaży, podawania, spożywania oraz wnoszenia napojów alkoholowych w innych, niewymienionych w ustawie miejscach, obiektach lub na określonych obszarach gminy, ze względu na ich charakter. Sankcje za naruszenie zakazu spożywania alkoholu w miejscach wyznaczonych przez radę gminy przewiduje art. 43¹ ust. 1 niniejszej ustawy. Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że

wprowadzenie tego rodzaju zakazu nie może następować na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym.

Niezgodny z art. 5 ust. 4 ustawy o ochronie zdrowia przed następstwem używania tytoniu i wyrobów tytoniowych jest również zakaz palenia tytoniu (§ 3 pkt 6 uchwały). Należy podkreślić, iż stosownie do ww. przepisu Rada gminy może ustalić, w drodze uchwały, dla terenu gminy inne niż wymienione w ust. 1 miejsca przeznaczone do użytku publicznego jako strefy wolne od dymu tytoniowego. Zatem należy stwierdzić, że wprowadzenie tego rodzaju zakazu nie może nastąpić na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym.

Ponadto przepisem § 3 pkt 7 uchwały Rada zakazała zaśmiecania terenu. Tymczasem kwestia ta została już uregulowana w art. 145 Kodeksu wykroczeń.

Jednocześnie należy dodać, że Rada Gminy przepisem § 4 ust. 2 uchwały postanowiła, że w przypadku, kiedy niebezpieczeństwo lub zagrożenie pochodzi od konstrukcji bądź niewłaściwego funkcjonowania urządzenia, należy niezwłocznie poinformować odpowiednie organy oraz zarządcę placu zabaw. Zdaniem organu nadzoru przepisem tym Rada przekroczyła granice ustawowego upoważnienia wynikającego z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym.

Z uwagi na wymienione nieprawidłowości stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały we wskazanej części jest uzasadnione i konieczne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

WOJEWODA ŚLASKI

Zygmunt Łukaszczyk